

„Olaf,“ začala pani učiteľka, „nie som istá, či si mi celkom rozumel. Veci v zbierke musia mať nejakú hodnotu alebo zmysel.“

„VEDĚ ÁNO.“

„Musia byť vzácne...“

„SPRÁVNE.“

„... a určitým spôsobom jedinečné.“

„CHÁPEM.“

Pani učiteľka sa rozpačito pozrela na veci pred sebou. „Väčšinou zbierame veci, ktoré nie sú časťami nášho tela.“

